Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari, judecător Adrian Cerbu

Dosarul nr. 2rc - 73/25
PIGD: (2-25015796-02-2rc-08042025)

D E C I Z I E

16 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele completului, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de reprezentantul „Transagro Transportator Internațional" S.R.L., avocatul Coban Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Transagro Transportator Internațional" S.R.L. împotriva „Grand Fruit" S.R.L., cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de „Transagro Transportator Internațional" S.R.L. împotriva „Grand Fruit" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 6 februarie 2025, „Transagro Transportator Internațional" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Grand Fruit" S.R.L. cu privire la încasarea datoriei în sumă de 736 360,98 lei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la 4 martie 2025, reprezentantul „Transagro Transportator Internațional" S.R.L., avocatul Coban Igor, a depus cerere privind asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile şi/sau sumele de bani din conturile bancare ce-i aparțin pârâtei „Grand Fruit" S.R.L. în suma valorii acțiunii ce nu depășește 736360,98 lei.

În motivarea acestor cerințe a invocat că, neaplicarea măsurii de asigurare, şi anume neaplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile şi/sau sumele de bani din conturile bancare ce-i aparţin pârâtei, ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, ori la momentul când hotărârea judecătorească va deveni executorie, pârâta nu va mai dispune de bunuri sau alte mijloace din contul cărora va fi posibil de încasat datoria.

A mai menționat că, obiectul prezentei acţiuni este unul considerabil, constituind suma de 191 684,94 lei. Astfel, dat fiind faptul că suma solicitată de către reclamant este considerabilă, şi dat fiind faptul că creanţa reclamantului este certă, lichidă şi exigibilă, există posibilitatea reală ca pârâtul să-şi înstrăineze, inclusiv în mod fictiv sau simulat, toate

bunurile pentru ca reclamantul să nu aibă posibilitatea de a-şi restitui datoria.

La fel a indicat că, necesitatea executării hotărârii judecătoreşti face parte din conceptul de „înfăptuire a justiţiei”, prin urmare instanţa de judecată trebuie să asigure posibilitatea ca hotărârea judecătorească să poată fi executată. În principiu, acesta şi este scopul instituţiei de „asigurare a acţiunii”.

Totodată a relevat că, imposibilitatea executării hotărârii judecătoreşti este dictată de riscul înstrăinăm bunurilor şi retragere a sumelor de bani de pe conturile bancare de către pârât. Faptul că pârâtul intenţionează să-şi înstrăineze, inclusiv fictiv, bunurile şi să-şi retragă sumele de bani de pe conturile bancare, se dovedeşte inclusiv prin pasivitatea acestuia. Astfel, reclamantul a întreprins mai multe acţiuni pentru a soluţiona acest litigiu pe cale amiabilă, inclusiv prin expedierea cererilor prealabile, efectuarea numeroaselor apeluri telefonice, abordarea prin diferiţi cunoscuţi comuni, etc. Pârâtul însă nu a dat nici un răspuns la aceste acţiuni. Aşadar, constatăm că pârâtul conștientizează faptul că va pierde procesul şi va fi obligat să restituie datoria şi sumele aferente acesteia, prin urmare intenționează să-şi diminueze activul patrimonial pentru a face imposibilă executarea silită a hotărârii judecătorești.

Totodată a reiterat că, asociatul pârâtului cu uşurinţă poate să retragă toate activele (sumele de bani de pe conturi şi bunurile imobile şi mobile) şi să le investească în altă companie comercială, iar creditorii lui „Grand Fruit” S.R.L. să fie în imposibilitate de a-și executa creanţele.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea de asigurare a acțiunii depusă de avocatul Igor COBAN, reprezentantul reclamantului „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Transagro Transportator Internațional” S.R.L. către „Grand Fruit” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a dispune astfel instanța de fond a constatat că, măsură de asigurare a acțiunii în cadrul prezentului proces nu poate fi aplicată arbitrar, atât timp cât cererea de asigurare a acțiunii nu este bazată pe probe care ar identifica conturile pârâtului sau pe care anume bunuri se pretinde aplicarea sechestrului, și cu prezentarea datelor certe că anume pârâtul dispune de vreun drept real asupra cărorva bunuri, sau cel puțin că reclamantul a întreprins cu diligență toate acțiunile posibile pentru a constata circumstanțele menționate.

La fel a reținut că, reclamantul, nu a invocat careva temeiuri și nu a prezentat probe în argumentarea cerinței, nu a indicat circumstanțe reale pentru care solicită asigurarea acțiunii pe date obiective și probe pertinente și prin care acțiuni sau inacțiuni ale pârâtului face imposibilă executarea hotărârii judecătorești în caz de admitere a cerințelor reclamantului.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 1 aprilie 2025, reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor, a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii contestate, cu emiterea unei decizii prin care cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă integral.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, reprezentantul „Transagro Transportator Internațional”

S.R.L., avocatul Coban Igor a reiterat motivele de drept și de fapt indicate în cererea de chemare în judecată și cea cu privire la asigurarea acțiunii, suplimentar a menționat că, instanța de fond a încălcat termenul de examinare a cererii de asigurare a acțiunii, menționînd că, cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a fost depusă la 4 martie 2025 iar încheierea contestată datează cu data de 06.03.2025, astfel susține că, instanța de fond a adoptat încheierea de soluționare a cererii de asigurare a acțiunii în termen de 2 zile de la primirea acesteia. Însă art. 174 CPC, în mod expres prevede că judecătorul dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurii de asigurare. Astfel, norma prenotată prevede expres că judecătorul trebuie să examineze cererea de asigurare a acțiunii în aceeași zi când o primeşte. La caz instanța de fond a încălcat această normă imperativă.

Totodată a notat că, obiectul prezentei acțiuni este unul considerabil, constituind suma de 736 360,98 lei. Astfel, dat fiind faptul că suma solicitată de către reclamant este considerabilă, şi dat fiind faptul că creanța reclamantului este certă, lichidă şi exigibilă, există posibilitatea reală cac pârătul să-şi înstrăineze, inclusiv în mod fictiv sau simulat, toate bunurile pentru ca reclamantul să nu aibă posibilitatea de a-şi restitui datoria.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, reține că din materialele cauzei se atestă că încheierea recurată a fost emisă la 6 martie 2025, Ș recepționată de către reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor la 19 martie 2025.

Astfel, Colegiul conchide că recursul declarat de către reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor la 1 aprilie 2025, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În acord cu prevederile art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temei expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în baza materialelor cauzei, a circumstanțelor de fapt și drept invocate în prima instanță și în fața instanței de recurs s-a constatat că, la 6 februarie 2025, „Transagro Transportator Internațional” S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată către „Grand

Fruit” S.R.L. solicitând încasarea datoriei rezultată din contractele - comenzi de transport în sumă totală de 736360,98 lei, prin care „Transagro Transportator Internațional” S.R.L. s-a obligat să transporte marfa convenită iar „Grand Fruit” S.R.L. s-a obligat să achite preţul transportului stabilit în termenul prevăzut de contracte.

În același timp, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile şi/sau sumele de bani din conturile bancare ce-i aparțin pârâtei „Grand Fruit” S.R.L. în suma valorii acțiunii ce nu depășește 736 360,98 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025, prima instanță a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul civil constată că, obiectul juridic al acțiunii înaintate de „Transagro Transportator Internațional” S.R.L. îl reprezintă încasarea datoriei rezultată din contractele - comenzi de transport în sumă totală de 736360,98 lei.

Analizând obiectiv circumstanțele de fapt reținute supra, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate, care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul, ca fiind neîntemeiat.

Având în vedere circumstanțele de fapt care rezultă din cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate în raport cu normele de drept citate supra, este întemeiat a reține că, reclamanta invocă asigurarea acțiunii indicând rea-voința pârâtei și faptul că creanţa este certă, lichidă şi exigibilă, există posibilitatea reală ca pârâtul să-şi înstrăineze, inclusiv în mod fictiv sau simulat, toate bunurile pentru ca reclamantul să nu aibă posibilitatea de a-şi restitui datoria, care, de fapt, privesc nemijlocit fondul cauzei, respectiv nu confirmă că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În acest context, Colegiul constată că reclamanta nu a probat prin probe pertinente și concludente existența circumstanțelor obiective care ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, inclusiv în raport cu natura și valoarea pretențiilor înaintate de către reclamantă, statutul părților în proces și patrimoniul pârâtului, reieșind din caracterul obligațiilor civile asumate.

În această ordine de idei, instanța de recurs reliefă că, măsurile de asigurare nu se dispun automat doar pentru că suma este mare. Trebuie dovedit un pericol real, iar la caz recurenta nu a demonstrat prin nicio probă că pârâtul întreprinde acțiuni de ascundere a bunurilor, de înstrăinare a activelor sau că se află în stare de insolvabilitate iminentă. Or, simpla temere subiectivă a reclamantului nu echivalează cu o stare de pericol obiectivă. În absența dovezilor privind intenția pârâtului de a se sustrage de la eventuala executare, măsura este neîntemeiată.

Totodată Colegiul învederează că, măsurile de asigurare nu pot fi instituite pentru sume cu caracter ipotetic sau eventual. Pentru constatarea prejudiciului invocat este necesar un probatoriu complex, ceea ce face solicitarea prematură. Iar măsura solicitată are un caracter excesiv și disproporționat față de scopul urmărit, riscând să paralizeze activitatea economică a pârâtului, încălcând dreptul de proprietate și libertatea economică garantată.

Astfel, deoarece recurenta nu a prezentat probe care ar demonstra existența riscului imposibilității punerii în executare a unei eventuale hotărârii judecătorești de admitere a

acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului, Colegiul civil consideră că argumentele recurentei, precum că cerința privind asigurarea acțiunii este întemeiată pe faptul că există posibilitatea reală ca pârâtul să-şi înstrăineze, inclusiv în mod fictiv sau simulat, toate bunurile pentru ca reclamantul să nu aibă posibilitatea de a-şi restitui datoria, sunt întemeiate pe interpretarea eronată a prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, și vizează fondul cauzei și nicidecum nu justifică aplicabilitatea măsurii de asigurare a acțiunii.

Or, instanțele de judecată nu sunt în drept să dispună asigurarea acțiunii doar reieșind din natura juridică, valoarea pretențiilor reclamantului şi a înscrisurilor anexate la cererea de chemare în judecată, existând astfel riscul de a prejudicia drepturile și interesele legitime ale părților, precum și de a se expune asupra fondului cauzei civile, împuterniciri de care instanța nu dispune la examinarea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii civile.

În același timp, Colegiul civil statuează că, asigurarea acţiunii civile constituie acţiunea legală al cărei scop este asigurarea executării unei eventuale hotărârii judecătorești de admitere a acțiunii, fără a prejudicia interesele legitime ale părților în litigiu și respectiv, nu este admisibilă aplicarea arbitrară a măsurilor de asigurare a acțiunii, ținând cont de natura juridică și valoarea pretențiilor înaintate, în lipsa argumentelor întemeiate și a circumstanțelor obiective, a probelor pertinente care ar justifica asigurarea acțiunii civile.

În ceea ce privește argumentele recurentei bazate pe fapte care privesc temeinicia acțiunii civile înaintate, respectiv fondul cauzei civile, se constată că depășesc limitele judecării recursului, respectiv Colegiul nu este împuternicit să se expună asupra acestora.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere faptelor puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor și să mențină încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul „Transagro Transportator Internațional” S.R.L., avocatul Coban Igor**.**

Se menține încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 6 martie 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii depuse în cadrul cererii de chemare în judecată înaintată de „Transagro Transportator Internațional” S.R.L. împotriva „Grand Fruit” S.R.L. cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu